

W galerii są prezentowane sylwetki oficerów służb mundurowych z naszego miasta - pełniących w różny

W szczególności przedstawione są biogramy dowódców (komendantów, szefów) następujących struktur

- 8 Drezdeńska Dywizja Zmechanizowana, przeformowana następnie w 8 Dywizję Obrony Wybrzeża (ro
- 16 Dywizja Artylerii Przeciwlotniczej (istniała w latach 1951-64);
- Oficerska Szkoła Artylerii Przeciwlotniczej, przemianowana na Oficerską Szkołę Wojsk Obrony Przeci
- związek taktyczny Wojsk Ochrony Pogranicza, istniejący pod różnymi kolejnymi nazwami: 4 Bałtycki O
- Wojewódzki Sztab Wojskowy;
- Komenda Wojewódzka MO, w 1983 r. przeformowana na Wojewódzki Urząd Spraw Wewnętrznych;
- Komenda Wojewódzka Straży Pożarnych.
Służba na etacie np. generalskim nie zawsze oznaczała, że dana osoba posiadała ów stopień - w tym v

Projekt ma charakter rozwojowy. Obecnie zaprezentowano biografie osób już nieżyjących. Możliwe, iż z

{gallery}kadra/alizarczyk{/gallery} **ALIZARCZYK MIKOŁAJ**

Pułkownik – dowódca 12 Brygady Ochrony Pogranicza w Koszalinie

Urodził się 7 maja 1908 roku we wsi Sielce powiat Baranowicze, województwo nowogródzkie.

Ukończył 7 klasową Szkołę Powszechną w 1922 rok w m. Byteń. W 1929 roku zdobył zawód leśnika ko

W okresie międzywojennym powołany został do Wojska Polskiego w 1930 roku do 59 pp. Ukończył Kurs

W grudniu 1933 roku został wydalony z Wojska Polskiego przez dowódcę 59 pp.

W latach 1933-1942 pracuje jako pracownik leśny w Archangielsku.

Od sierpnia 1942 roku do 20 maja 1943 roku w stopniu sierżanta pełni obowiązki zastępcy dowódcy plu

W maju 1943 r. w Sielcach wstąpił do Wojska Polskiego. Jako przedwojenny podoficer – w stopniu plut

Wkrótce skierowany do dywizyjnej szkoły podchorążych 1 DP, którą ukończył jako prymus w stopniu po

Wziął udział w bitwie pod Lenino. Następnie w stopniu porucznika został dowódcą batalionu w Centralne

W dniu 1 stycznia 1944 roku został porucznikiem, w marcu kapitanem, a stopień majora otrzymał w dniu

- Centralnej Szkole Podchorążych w Riazaniu od 16.02. do 8.11. 1944 r.,

- Oficerskiej Szkole Piechoty Nr 2 w Lublinie od 9.11.1944 r. do 26.08. 1945 r.,

- Oficerskiej Szkole Piechoty Nr 2 w Zagórze od 27.08.do 22.11.1945 r.

W dniu 13 października 1946 roku awansowany został do stopnia podpułkownika.

W dniu 30 listopada 1945 roku wyznaczony został na stanowisko Komendanta 4 Oddziału WOP,

Od 3 kwietnia 1947 roku do 25 kwietnia 1948 roku pełni obowiązki dowódcy 4 Bałtyckiego Oddziału

W dniu 29 sierpnia 1950 roku wyznaczony został na stanowisko Komendanta Ośrodka Szkolenia WOP,

W dniu 30 listopada 1951 roku został zdegradowany do stopnia szeregowego i ukarany karą 2 lat więzi

W 1981 r. już w rezerwie został awansowany do stopnia pułkownika.

Odznaczenia: Order Krzyża Grunwaldu III klasy, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski,

Zmarł 25 marca 1988 r.

{gallery}kadra/bejm{/gallery}

BEIM JÓZEF

Pułkownik poż. - komendant wojewódzki Straży Pożarnych

Urodził się 29 lutego 1912 roku w Wągrowcu, gdzie chodził do szkoły powszechnej.

II wojna światowa zastała go w Sztapie Obrony Narodowej w Wągrowcu. W czasie wojny pracował w nie

Wiosną 1945 roku wrócił do Wągrowca i rozpoczął działalność w Ochotniczej Straży Pożarnej jako nacz

W 1947 roku został przeniesiony do Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnej w Poznaniu na stanowisko

W 1950 roku ukończył Szkołę Oficerów Pożarnictwa w Warszawie i otrzymał nominację na stanowisko k

Rozkazem Komendanta Głównego Straży Pożarnej z dnia 9 września 1955 roku został wyznaczony na stanowisko

Od 1978 roku pełnił funkcję wiceprezesa Zarządu Wojewódzkiego Ochotniczych Straży Pożarnych w K

Odnaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal „Za Waszą Wolność i Nasz

Zmarł 25 lutego 2005 roku.

Pochowany został na cmentarzu w Koszalinie Kwatera R-14, rząd 14, grób 7.

Biogram napisał i zdjęcie komendanta udostępnił Marek Płaza

BIAŁAS JERZY

Pułkownik - dowódca 16 Dywizji Artylerii Przeciwlotniczej

{gallery}kadra/bonczar{/gallery} **BONCZAR BOLESŁAW**

Generał brygady – dowódca 15 Brygady Pogrnicza

Urodził się 30 września 1923 w Siekierzyńcach, w woj. tarnopolskim.

29 czerwca 1944 został wcielony do 2 zapasowego pułku piechoty. W 1945 ukończył Oficerską Szkołę P

Następnie został skierowany do tworzącej się formacji Wojsk Ochrony Pogranicza. Służbę w WOP rozp

W okresie 20 kwietnia – 1 listopada 1951 pełnił obowiązki dowódcy 19 Brygady w Kętrzynie, skąd zosta

Od 1 października 1952 – do 31 października 1953 pełnił służbę na stanowisku dowódcy 15 Brygad

Następnie w listopadzie 1953 objął obowiązki zastępcy dowódcy ds. liniowych, później szefa sztabu bry

Ukończył studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Podyplomowe Studium Strategii

We wrześniu 1983 został awansowany przez Radę Państwa do stopnia generała brygady.

Po zwolnieniu ze stanowiska dowódcy brygady pozostawał w dyspozycji dowódcy WOP. 21 lutego 1990

Odnaczenia: Krzyż Komandorski, Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty i Sre

Zmarł 31 sierpnia 2002 w Gliwicach.

Pochowany na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach.

CYGANOW ALEKSANDER

Pułkownik - dowódca 8 Drezdeńskiej Dywizji Zmechanizowanej

{gallery}kadra/dabrowski{/gallery} **DĄBROWSKI STEFAN**

Pułkownik dypl. – dowódca Bałtyckiej Brygady Wojsk Ochrony Pogranicza

Dowodził brygadą w latach 1978-89.

Zmarł 12 listopada 2006 r.

Pochowany na Cmentarzu Komunalnym w Koszalinie (Kwatera G-10, rząd 12, grób 5).

GROSS JERZY

Pułkownik - dowódca 8 Drezdeńskiej Dywizji Zmechanizowanej

{gallery}kadra/kesik{/gallery}**KĘSIK JERZY**

Pułkownik dypl. - szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego

Urodził się 27 marca 1927 roku w m. Dubielno, pow. Świecie, woj. bydgoskim w rodzinie nauczycielskiej.

Uczęszczał do szkoły powszechnej w Grudziądzu, następnie do Gimnazjum Pedagogicznego w Chełmnie.

We wrześniu 1947 r. wstąpił do Oficerskiej Szkoły Artylerii w Toruniu. Po utworzeniu w 1948 roku Oficerskiej Szkoły Artylerii w Toruniu.

Dalszą służbę pełnił w OSAP-lot. jako dowódca plutonu podchorążych.

Następnie przeniesiony do służby liniowej na stanowisko dowódcy baterii w 88 pułku artylerii przeciwlotniczej w Toruniu.

Z kolei obejmuje stanowisko dowódcy samodzielnej jednostki - 13 dywizjonu artylerii przeciwlotniczej w Toruniu.

Następnie przechodzi do pracy w macierzystej OSAP-lot. na stanowisko starszego pomocnika szefa wydziału.

W czerwcu 1974 roku przechodzi do dowództwa Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy, gdzie pełni służbę na stanowisku szefa wydziału.

W lipcu 1979 roku wraca do Koszalina, gdzie do września 1986 roku pełni służbę na stanowisku szefa wydziału.

W latach 1980-1981 - jest szefem Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Koszalinie.

Z końcem września 1986 roku zostaje przeniesiony do rezerwy, a następnie w stan spoczynku.

Był aktywnym działaczem Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych.

Odnaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, Mec

Zmarł 20 lutego 2010 roku.

Pochowany został na Cmentarzu Komunalnym w Koszalinie (Kwatera R-10, rząd 6, grób 17)

Na zdjęciu Jerzy Kęsik jako prymus I promocji OSAP-lot. w Koszalinie w mundurze z dystynkcjami chor

KOROWOJ STANISŁAW

Pułkownik - dowódca 8 Drezdeńskiej Dywizji Zmechanizowanej

{gallery}kadra/korzeniewski{/gallery}

KORZENIEWSKI RYSZARD

Nadbrygadier - komendant wojewódzki Straży Pożarnych

Urodził się 2 lipca 1946 roku w Ziębach w województwie olsztyńskim. Służbę w straży pożarnej rozpoczął

W 1970 roku rozpoczął trwającą 22 lata służbę w ochronie przeciwpożarowej resortu górnictwa w Rybniku

W 1976 roku rozpoczął studia w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarnictwa, którą ukończył w 1980 roku uzyskując

1 stycznia 1992 roku wrócił w szeregi Państwowej Straży Pożarnej, podejmując służbę w Komendzie Wojewódzkiej

Z dniem 1 marca 1994 roku objął stanowisko Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej

W czerwcu 1995 roku został mianowany zastępcą Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej

Stopień nadbrygadiera (generała) otrzymał 11 listopada 1996 roku.

3 stycznia 1997 roku prezes Rady Ministrów powołał go na stanowisko Komendanta Głównego PSP.

Po złożeniu prośby o zwolnienie ze służby odszedł na emeryturę w dniu 30 września 1997 roku.

Odznaczenia: Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Odznaka Honorowa „Zasłużony Ratownik Państwa”

Mieszka w Bornem Sulinowie.

Biogram napisał i zdjęcie komendanta udostępnił Marek Płaza

KOŚCIUKIEWICZ ANDRZEJ

Pułkownik - komendant wojewódzki MO

{gallery}kadra/kruczek{/gallery}

KRUCZEK STANISŁAW

Pułkownik - dowódca 8 Drezdeńskiej Dywizji Zmechanizowanej

{gallery}kadra/kuzmicz{/gallery}

KUŹMICZ JAN

Pułkownik mgr inż. - szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego

KWIATKOWSKI ZDZISŁAW

Generał brygady - dowódca 8 Drezdeńskiej Dywizji Zmechanizowanej

Ur. 10.VI.24 r. we Włodzimierzu na Wołyniu, w rodzinie robotniczej.

Po siedmiu klasach szkoły podstawowej ukończył dwie klasy

Gimnazjum Technicznego w 1940 r.

1.VI.40 - 15.XII.40 - robotnik w Powiatowym Zarządzie Dróg Hrubieszów;

następnie przebywał bez pracy.

1.II.41 - 4.II.44 - pracownik fizyczno-umysłowy w Powiatowej Spółdzielni

Rolniczo-Handlowej „Pług” - Hrubieszów.

14.VIII.44 r. - powołany do LWP - WKR Lublin.

1.IX.44 - 20.III.45 - podchorąży w Szkole Oficerów Polityczno-Wychowawczych.

1.11.46 - 1.X.46 - w Centrum Wyszkożenia Piechoty.

2.X.46 - 1.XI.49 - słuchacz w Akademii Wojskowej im. Frunzego.

W 71 r. ukończył 2-miesięczny kurs strategiczny w ZSRR.

Przebieg służby wojskowej:

14.VIII.44-31.VIII.44 - referent żywnościowy w Głównym Sztabie Zaopatrzenia WP.

1.IX.44-20.III.45 - podchorąży SOP-W.

21.III.45-15.VIII.45 - z-ca d-cy samodzielnej kompanii łączności w 8 zapasowym pp. (kpt.).

16.VIII.45-28.II.46 - z-ca d-cy baonu d/s pol.wych. w 53 pp 15 DP (kpt.).

I.111.46-1.X.46 - słuchacz kursu oficerów sztabu w CWPiech.

2.X.46-1.XI.49 - słuchacz Fakultetu Ogólnowojskowego w AW im. Frunzego.

2.XI.49-1.III.51 - szef sztabu 5 pp 12 DP (ppłk).

2.III.51-7.X.52 - st. pomocnik szefa Wydziału Operacyjnego sztabu DOW II (ppłk).

8.X.52-6.XI.53 - szef Wydziału Doskonalenia Taktyczno - Operacyjnego sztabu DOW II (płk).

7.XI.53-8.IX.54 - szef Wydziału Operacyjnego Oddziału I sztabu DOW II (płk).

9.IX.54-10.X.56 - szef Oddziału I Operacyjnego sztabu POW (gen. bryg.).

II.X.56-31.XII.56 - z-ca szefa Sztabu POW d/s Organizacyjno-Mobilizacyjnych (gen. bryg.).

22.XII.56-1.XII.62 - z-ca szefa Sztabu POW d/s Operacyjnych (gen. bryg.).

2.XII.62-28.II.67 - d-ca 8 (Dywizji) mechanizowanej w Koszalinie

1.III.67-16.X.67 - komendant OZWZmech. (gen. bryg.).

17.X.67-23.IX.70 - komendant WSOWZmech. (gen. bryg.).

24.IX.70-30.III.73 - z-ca Szefa Sztabu SOW d/s Operacyjnych (gen. bryg.).

Od 31.11.73 r. - szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Krakowie (gen. bryg.).

Zwolniony z zawodowej służby wojskowej na podstawie rozkazu personalnego

ministra ON nr 0245 z dnia 16.XII.80 r.

Zmarł 15 lipca 2010 r. w Krakowie.

Odznaczenia:

Medal Zwycięstwa i Wolności, Złkz (VII.51), BrMSZwSO (X.50),

Medal X-lecia PL (VII.54), SrMSZwSO (IX.54), SP II (VII.64),

ZłMSZwSO (IX.63), BrMZZdOK (XII.67), Medal Za udział w walkach

o Berlin (IV.70), SrMZZdOK (VII.72), OOP III (IX.73),

Medal 30-lecia PL (VII.75).

Zdjęcie generała przekazał Ryszard Wieczorek

{gallery}kadra/liszenkowski{/gallery}

LISZENKOWSKI □ MICHAŁ

Mjr poż. - komendant wojewódzki Straży Pożarnych

Urodził się 1 marca 1920 roku w m. Hołynka koło Augustowa, gdzie w latach 1939-41 był kierownikiem s

Po wyzwoleniu wyjechał do Elbląga, gdzie wstąpił do straży pożarnej. Rozpoczął jako strażak, następ

W 1949 roku objął stanowisko komendanta powiatowego SP w Elblągu. Pracując ukończył szkołę oficer

Gdy w 1950 roku tworzyło się nowe województwo koszalińskie, a wraz z nim pierwsza Wojewódz

W 1955 roku przeszedł do pracy w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego i został inspektorem ochrony p

Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, Mec

Zmarł 11 sierpnia 1989 r.

Pochowany na cmentarzu w Koszalinie: Kwatera P-16, rząd 9, grób 47.

Biogram napisał i zdjęcie komendanta udostępnił Marek Płaza

MARCINKOWSKI ANDRZEJ

Pułkownik - szef Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych

{gallery}kadra/molczyk{/gallery}

MOLCZYK EUGENIUSZ

Generał broni - dowódca 8 Drezdeńskiej Dywizji Zmechanizowanej

Urodził się 1 października 1925 r. w Gostyniu Wielkopolskim, w rodzinie żołnierza zawodowego.

W okresie wojny deportowany do ZSRR, gdzie 15.VIII.43 r. wstąpił do LWP.

Po ukończeniu szkoły podoficerskiej 3 Dywizji Piechoty - skierowany do radzieckiej

Szkoły Oficerskiej Czołgów im. Liziukowa w Saratowie, którą ukończył z wyróżnieniem 1.X.44 r. Przydzi

Po wojnie ukończył w 1946 r. kurs dowódców pułków artylerii pancernej, a w 1951 r. - Akademię Wojsk

Po powrocie do kraju był szefem sztabu, a następnie dowódcą 1 pułku czołgów.

Od 3 listopada 1954 r. do października 1955 r. był dowódcą 8 Drezdeńskiej Dywizji Zmechanizowanej

Później był dowódcą Korpusu Pancernego, a po jego rozformowaniu - pracował jako komendant fakultetu

W latach 1959-62 - dowodził dywizją pancerną w POW. W latach 1962-64 - był zastępcą dowódcy SOW

W latach 1968-71 - był I zastępcą szefa Sztabu Generalnego WP.

W 1971 r. - został Głównym Inspektorem Szkolenia WP.

Od 1972 r. - wiceminister obrony narodowej - do 1986 r.

Zmarł 31 maja 2007 r. w Warszawie.

Ordery i odznaczenia:

Order Przyjaciółstwa (ZSRR), Order Odrodzenia Polski, Order Srebrnej Gwiazdy, Order Zasługi (ZSRR), Order Komandorski Orderu Odrodzenia Polski

{gallery}kadra/obroniecki{/gallery} **OBRONIECKI TADEUSZ**

Generał dywizji – dowódca 16 Dywizji Artylerii Przeciwlotniczej w Koszalinie

Urodził się 4 listopada 1924 w Jaworze, pow. turczański w województwie stanisławowskim.

Służbę wojskową pełnił od 8 maja 1944 w 17 pułku artylerii przeciwlotniczej. W 1945 ukończył kurs chor

Od 1945 dowodził plutonem w 69 pułku artylerii przeciwlotniczej. Uczestniczył w walkach pod Puławami

Dowodził plutonem i baterią szkolną w 86 Łużyckim pułku artylerii przeciwlotniczej w Lesznie oraz 88 sa

W latach 1954-1956 dowodził 16 Dywizją Artylerii Przeciwlotniczej w Koszalinie.

Następnie od 1956 w Dowództwie Artylerii Pomorskiego Okręgu Wojskowego był zastępcą dowódcy Art

W stan spoczynku został przeniesiony 21 sierpnia 1990.

Odznaczenia: Krzyż Srebrny Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyż Komandorski i Oficerski

Zmarł 8 lutego 2002 w Warszawie.

Pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach.

ORDON TADEUSZ

Pułkownik - komendant wojewódzki MO

{gallery}kadra/pasziewicz{/gallery} **PASZKIEWICZ STANISŁAW**

Pułkownik - pierwszy komendant Oficerskiej Szkoły Artylerii Przeciwlotniczej

Urodził się 22.06.1903 r. we wsi Pawłówka, pow. Tomaszów Lubelski.

Od sierpnia 1920 r. brał udział w walkach nad Bugiem, Narwią, Świsłoczą i Niemnem. Po zwolnieniu z w

Od 01.07.1926 do 18.08.1928 roku był podchorążym Oficerskiej Szkoły Artylerii w Toruniu. Mianowany r

Następnie był żołnierzem jednostek artylerii przeciwlotniczej Polskich Sił Zbrojnych we Francji, Wielkiej B

Po wojnie 10 stycznia 1946 r. został wcielony do Armii Krajowej, walczył w 1 Brygadzie AL Ziemi Krakowskiej.

W maju 1950 r. płk Paszkiewicz został mianowany na dowódcę artylerii 15 DP w Olsztynie, a w listopadzie 1951 r. na dowódcę 15 Pułku Artylerii w Olsztynie.

W grudniu 1952 roku bez uzasadnienia zwolniony został do rezerwy. Otrzymał emeryturę wojskową, którą otrzymał w 1959 r.

Odznaczenia: Order Krzyża Grunwaldu III klasy, Krzyż Walecznych – trzykrotnie, kilka odznaczeń państwowych i wojskowych.

Zmarł nagle na atak serca 3 grudnia 1959 r.

{gallery}kadra/pieterwas{/gallery} **PIETERWAS JAN**

Pułkownik mgr - komendant wojewódzki MO

Urodził się 15 I 1923 r. w Wojślawicach, pow. Pińczów, woj. kieleckie.

Od 1942 r. żołnierz GL, następnie w 1 Brygadzie AL Ziemi Krakowskiej.

W styczniu 1945 r. został skierowany do Krakowa, pełnił służbę w V komisariacie MO w Krakowie.

W latach 1946-47 był słuchaczem Szkoły Oficerskiej MO w Słupsku. Następnie został skierowany do dy

Od 1 stycznia 1952 r. był komendantem MO miasta Poznania, a od 1 października 1953 r. – zastępcą k

Z dniem 1 stycznia 1963 roku został komendantem wojewódzkim MO w Koszalinie, pracując na ty

Od 1 czerwca 1975 r. był komendantem wojewódzkim MO w Słupsku.

Z dniem 31 grudnia 1980 roku został zwolniony ze służby w MO.

Był aktywnym działaczem ZBoWiD.

Odznaczenia: Order Sztandaru Pracy II klasy, Krzyż Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia

Zmarł 1 lutego 1992 r.

Pochowany na Cmentarzu Junikowskim w Poznaniu (AZ, rząd P, grób 8).

PIETUSZKOW MICHAŁ

Pułkownik - komendant Oficerskiej Szkoły Artylerii Przeciwlotniczej

{gallery}kadra/priadka{/gallery}

PRIADKA ANDRZEJ

Starszy brygadier - komendant wojewódzki Straży Pożarnych

Urodził się 9 maja 1943 r. w miejscowości Płonna w województwie podkarpackim. W 1961 r. ukończył P

Z dniem 20 sierpnia 1990 r. powołany został na stanowisko Komendanta Wojewódzkiego Straży P

W czasie służby czynnie angażował się w różnych organizacjach społecznych. Był m.in. przewodniczącym

Odnaczenia : Złoty Krzyż Zasługi, Złoty Znak Związku OSP RP, Złoty Medal Za Zasługi dla P

Mieszka w Koszalinie

Biogram napisał i zdjęcie komendanta udostępnił Marek Płaza

PUNDYK KAZIMIERZ

Pułkownik - dowódca 16 Dywizji Artylerii Przeciwlotniczej

Urodził się 18 stycznia 1909 r. we Lwowie.

Ukończył szkołę powszechną w Podwołoczyskach, następnie seminarium nauczycielskie w Tarnopolu.

W latach 1932-39 był dowódcą pododdziałów artylerii w 12 DP w Tarnopolu.

W czasie wojny obronnej był dowódcą plutonu w 12 pułku artylerii lekkiej. 18 września 1939 r. pod Iłżą z

W kwietniu 1944 r. w Sumach wstąpił do Wojska Polskiego. Został skierowany na kurs dowódców baterii

Po wojnie pełnił służbę jako dowódca baterii w 85 pułku artylerii przeciwlotniczej, następnie – dowódca 2

Od 1 września 1950 r. był dowódcą 13 dywizjonu artylerii przeciwlotniczej w składzie 16 Dywizji Pancern

Z dniem 26 stycznia 1954 r. objął stanowisko dowódcy 16 Dywizji Artylerii Przeciwlotniczej w Kos

Następnie został skierowany na kurs dowódców pułków w Oficerskiej Szkole Artylerii Przeciwlotniczej. P

Od 1960 r. pracował jako zastępca kierownika Studium Wojskowego Politechniki Szczecińskiej. W maro

Odnaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Walecznych, Srebrny Krzyż

Zmarł po ciężkiej chorobie 20 września 1989 r.

Pochowany został na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie.

RADZIWANOWICZ WŁODZIMIERZ

Generał brygady - dowódca 1 Warszawskiej Dywizji Kawalerii

{gallery}kadra/rozwadowski{/gallery}

ROZWADOWSKI STANISŁAW

Pułkownik - dowódca 16 Dywizji Artylerii Przeciwlotniczej, komendant Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk

Urodził się 29 czerwca 1913 r. w m. Płoskirów na Podolu.

Po ukończeniu gimnazjum wstąpił do Szkoły Podchorążych Piechoty w m. Różan nad Narwią. We wrześ

Służył w 6 pułku artylerii ciężkiej we Lwowie na stanowisku młodszego oficera baterii. Wraz z pułkiem w

W czasie okupacji mieszkał i pracował we Lwowie.

24 marca 1944 r. wstępuje do służby w Armii Czerwonej.

W czerwcu 1944 r. wstąpił do Wojska Polskiego. W październiku 1944 r. ukończył kurs dowódców bater

W latach 1945-1946 dowodził plutonem i baterią podchorążych Oficerskiej Szkoły Artylerii w Olsztynie i

We wrześniu 1948 r. przyjechał do Koszalina, gdzie kierował Cyklem Artylerii, a w latach 1951-54 pełnił

W okresie od 1954 do 1957 służył w Śląskim i Pomorskim Okręgu Wojskowym na różnych stanowiskach

Po ukończeniu Wyższego Akademickiego Kursu Obrony Przeciwlotniczej w Kijowie w 1959 r. został wyznaczony na stanowisko dowódcy 16 Dywizji Obrony Przeciwlotniczej w Koszalinie.

W latach 1967-1968 był słuchaczem Wyższego Akademickiego Kursu Obrony Przeciwlotniczej w Kijowie.

Z dniem 3 sierpnia 1968 r. został wyznaczony na stanowisko komendanta-rektora koszalińskiej W

W 1971 r. przeszedł na emeryturę.

Mieszkał w Koszalinie, w ostatnich latach życia przeprowadził się do rodziny w Kołobrzegu. Zmarł 18 lu

SIEMASZKO STANISŁAW

Pułkownik – dowódca Bałtyckiej Brygady Pogranicza

{gallery}kadra/soja{/gallery} **SOJA EDMUND**

Generał brygady - komendant Oficerskiej Szkoły Artylerii Przeciwlotniczej

Urodził się 15 października 1921 w rodzinie robotnika kolejowego w Chełmie i tam w 1934 ukończył szkołę

W czasie okupacji - od 17 października 1943 żołnierz 27 Wołyńskiej Dywizji Piechoty AK, najpierw jako

Następnie od kwietnia 1944 - w oddziale partyzanckim "Jeszcze Polska nie zginęła".

Po wyzwoleniu Chełma 11 sierpnia 1944 wstąpił do Szkoły Podchorążych Artylerii. Ukończył ją z I lokatą

Od czerwca 1954 do 6 czerwca 1957 kierował Oficerską Szkołą Artylerii Przeciwlotniczej jako jej

1 września 1963 odszedł na studia do Akademii Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych ZSRR, po ukończeniu

Odznaczenia: Krzyż Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Walecznych dwukrotnie

Zmarł nagle 6 czerwca 1977 w czasie wykonywania obowiązków służbowych na poligonie w Aszulu w

Pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach (AZ Kwatera 11 C-1).

Zdjęcie generała z 1955 r., w okresie gdy był komendantem OSAP-lot. w stopniu podpułkownika – z mo

{gallery}kadra/sokolowski{/gallery}

SOKOŁOWSKI STEFAN

Pułkownik - komendant wojewódzki MO → szef Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych

Urodził się 19 września 1925 w Wojślawicach na Kielecczyźnie.

Przed wojną ukończył szkołę powszechną w Chrobrzu. Od 1942 członek PPR i żołnierz GL, a następnie

Od 13 września 1944 wywiadowca WUBP w Rzeszowie, 13 stycznia 1945 przeniesiony do WUBP w Kra

15 sierpnia - 28 listopada 1956 zastępca kierownika Urzędu ds. Bezpieczeństwa Publicznego na miasto

15 grudnia 1959 - 25 kwietnia 1961 I zastępca komendanta ds. BP KW MO w Gdańsku, następnie prze

Od 1 sierpnia 1982 był komendantem wojewódzkim MO w Koszalinie, a następnie po przemianow

Był prezesem Zarządu Wojewódzkiego ZBoWiD w Koszalinie oraz członkiem Prezydium Rady Naczelne

Odznaczenia: Krzyż Srebrny Orderu Wojennego Virtuti Militari, Order Sztandaru Pracy I i II kl.

Zmarł 27 czerwca 2002 w Koszalinie.

Pochowany na Cmentarzu Komunalnym w Koszalinie (Kwatera P-6, rząd 11, grób 1).

STEBELSKI JÓZEF

Generał dywizji - dowódca 8 Drezdeńskiej Dywizji Zmechanizowanej

STEC KAZIMIERZ

Generał brygady - dowódca 8 Drezdeńskiej Dywizji Zmechanizowanej

{gallery}kadra/stopinski{/gallery}

STOPIŃSKI CZESŁAW

Generał dywizji - dowódca Bałtyckiej Brygady WOP

Urodził się 27 lipca 1922 roku w Przemyślu.

W lutym 1945 roku został powołany do służby wojskowej i skierowany do Oficerskiej Szkoły Piechoty w

Dnia 16 listopada 1961 roku mianowano go dowódcą Bałtyckiej Brygady WOP, dowodził brygadą

Następnie przeniesiono na stanowisko Pomorskiej Brygady WOP w Szczecinie. W dniu 19 września 19

Odznaczenia: Order Sztandaru Pracy II klasy, Krzyż Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia

Zginął wraz z żoną w wypadku samochodowym koło Nidzicy 29 czerwca 1992 r.

Pochowany na Cmentarzu Wojskowym w Przemyśle.

{gallery}kadra/szamotulski{/gallery} **SZAMOTULSKI JAN**

Pułkownik dypl. - komendant Oficerskiej Szkoły Artylerii Przeciwlotniczej → Oficerskiej Szkoły Wojsk Ob

Urodził się w 1918 r. w Tartakach na Kresach Wschodnich. Wychowywał się w Hucie, pow. Baranowicz

W 1939 r. powołany został do służby wojskowej w Armii Czerwonej. Od 1940 roku służył w 1 Dywizji Pa

W maju 1943 r. ochotniczo zgłosił się do Wojska Polskiego w Sielcach. Przydzielony do 2 pułku artylerii

Po zakończeniu działań wojennych został skierowany do Centralnej Oficerskiej Szkoły Polityczno-Wych

W 1947 r. rozpoczął studia w Akademii Sztabu Generalnego WP. Ukończył studia w październiku 1950

Ponownie pełnił służbę liniową. W latach 1952-1955 był dowódcą 7 Dywizji Piechoty w Gliwicach.

Następnie wrócił do pracy naukowej w ASG WP. Od 1956 roku był pracownikiem zespołu ds. obrony prz

W czerwcu 1963 roku został powołany na stanowisko komendanta Oficerskiej Szkoły Artylerii Pr

Następnie w latach 1968-73 pełnił służbę na stanowisku oficera Stanowiska Dowodzenia Wojsk Obrony

W 1973 roku został przeniesiony w stan spoczynku.

Zmarł w sierpniu 2001 r.

Pochowany został na cmentarzu komunalnym w Zgierzu.

SZEREMETA BRONISŁAW

Pułkownik dypl. - szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego

SZYMAŃSKI ZBIGNIEW

Pułkownik dypl. - szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego

{gallery}kadra/sliwa{/gallery} **ŚLIWA STANISŁAW**

Pułkownik dypl. - komendant Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Obrony Przeciwlotniczej, szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego

Urodził się 20 stycznia 1922 r. w Bieżanowie pow. Kraków.

Ukończył Gimnazjum i Liceum im. Jana Matejki w Wieliczce.

We wrześniu 1939 r. był żołnierzem Oddziału Obrony Obywatelskiej w Bieżanowie i Prokocimiu.

W wojsku pełnił służbę od 23 lutego 1945 r., jako żołnierz zapasowego pułku piechoty 2 Armii WP.

Oficerską Szkołę Artylerii w Toruniu ukończył 23 maja 1947 r. W stopniu podporucznika dowodził 3 plutonem

W latach 1953-1959 pełnił kolejno funkcje kierownika Cyklu Taktyki, dyrektora nauk i szefa Wydziału Sz

Po ukończeniu studiów w Akademii Sztabu Generalnego w 1963 r. został wyznaczony na stanowisko za

Od roku 1967 był zastępcą, później szefem Obrony Przeciwlotniczej Pomorskiego Okręgu Wojskowego

Od 10 lutego 1971 r. do 4 stycznia 1974 r. był komendantem Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Ok

Po trzech latach kierowania uczelnią został szefem Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Kosz

W styczniu 1978 roku zakończył czynną służbę wojskową i przeszedł na emeryturę.

Był znanym działaczem społecznym w środowisku byłych żołnierzy zawodowych Koszalina.

Od grudnia 1983 r. był prezesem Zarządu Wojewódzkiego ZBoWiD w Koszalinie.

Zmarł 24 grudnia 2007 r. w Koszalinie.

Pochowan y został na Cmentarzu Komunalnym w Koszalinie (Kwatera R-17, rząd 3, grób 1

ŚMISZNIEWICZ WIKTOR

Podpułkownik - dowódca 16 Dywizji Artylerii Przeciwlotniczej

TELEGIN MIKOŁAJ

Pułkownik - komendant Oficerskiej Szkoły Artylerii Przeciwlotniczej

{gallery}kadra/urbanczyk{/gallery}

URBAŃCZYK TADEUSZ

Generał brygady, doc. dowódca 8 Wojskowej Dywizji Zmechanizowanej

Urodził się 27 października 1929 r. - w m. Kazimierówka Zadzim, pow. Sieradz, woj. łódzkie - w rodzinie

W latach 1935-39 uczęszczał do szkoły powszechnej w Łodzi, kończąc cztery klasy.

W czasie okupacji niemieckiej pracował jako robotnik najemny.

Po wyzwoleniu – w styczniu 1945 do Korpusu Kadetów w Alim, Odjwiatale, Łódź, następnie w Legnicy

We wrześniu 1947 skierowany do Oficerskiej Szkoły KBW w Legnicy – ukończył ją w maju 1949 w stopniu

W marcu 1956 został dowódcą batalionu podchorążych w Oficerskiej Szkole KBW w Legnicy.

W maju 1960 został dowódcą batalionu piechoty górskiej KBW w Wadowicach.

W 1963 r. rozpoczął studia w ASG WP, ukończył je w lipcu 1966 r.

Pozostał w ASG jako adiunkt w Katedrze Taktyki Ogólnej i Sztuki Operacyjnej.

W październiku 1968 został szefem sztabu 7 Łużyckiej Dywizji Desantowej w Gdańsku. We wrześniu 19

We wrześniu 1973 skierowany na studia w ASG SZ ZSRR im. Klimenta Woroszyłowa w Moskwie.

W lipcu 1975 został dowódcą 8 Drezdeńskiej Dywizji Zmechanizowanej w Koszalinie. Dowodził dy

W październiku 1975 otrzymał nominację na stopień generała brygady.

W kwietniu 1978 został szefem sztabu Warszawskiego Okręgu Wojskowego.

W styczniu 1980 przeniesiony do dyspozycji MON.

W lutym 1983 został zastępcą komendanta ASG WP do spraw naukowych.

W październiku 1984 uzyskał stopień doktora nauk wojskowych, a w marcu 1988 roku - uzyskał stopień

Odznaczenia : Krzyż Oficerski OOP (1973), Krzyż Kawalerski OOP (1968), Złoty Krzyż Zasługi

Zmarł w Warszawie po ciężkiej chorobie w dniu 16 maja 1989 roku.

Pochowany 23 maja 1989 roku na Cmentarzu Komunalnym w Koszalinie (Kwatera AZ-II, rz

Zdjęcie generała udostępnione przez Ryszarda Staniszewskiego

USZPALEWICZ EUGENIUSZ

Pułkownik dypl. - szef sztabu Pomorskiego Okręgu Wojskowego

{gallery}kadra/wasilewicz{/gallery}

WASILEWICZ LONGIN

Pułkownik – dowódca Bałtyckiej Brygady Pogranicza

WASILEWSKI MARIAN

Generał brygady - dowódca 8 Drezdeńskiej Dywizji Zmechanizowanej

WĄSOWICZ WŁADYSŁAW

Podpułkownik – dowódca Wojskowej Brygady Pogranicza

WERON KAZIMIERZ

Pułkownik – dowódca Bałtyckiej Brygady Pogranicza

WITKOWSKI KAZIMIERZ

Pułkownik - dowódca 16 Dywizji Artylerii Przeciwlotniczej

{gallery}kadra/ziolkowski1{/gallery} **ZIÓŁKOWSKI JAN PIOTR**

Pułkownik - komendant Oficerskiej Szkoły Artylerii Przeciwlotniczej

Urodził się 29 czerwca 1915 r. w Krakowie.

Po ukończeniu VIII Gimnazjum Matematyczno-Przyrodniczego w Krakowie 20 września 1935 roku wstąpił do Armii Czerwonej.

15 października 1938 r. został mianowany na stopień podporucznika artylerii i wyznaczony na stanowisko dowódcy plutonu w 4 samodzielnej dywizji artylerii przeciwlotniczej.

W czasie wojny obronnej był dowódcą 501 samodzielnego plutonu artylerii przeciwlotniczej pod Pińczowem.

20 maja 1945 r. wstąpił do Wojska Polskiego i został dowódcą plutonu w 4 samodzielnej dywizji artylerii przeciwlotniczej.

Od 6 lipca 1957 r. do 28 lipca 1958 r. pełnił obowiązki komendanta Oficerskiej Szkoły Artylerii Przeciwlotniczej w Warszawie.

Następnie został skierowany do ZSRR na studia w Dowódczej Akademii Artylerii, które ukończył we wrześniu 1958 r.

Z kolei pełnił służbę jako zastępca szefa Wojsk OPL Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy.

W czerwcu 1973 r. przeszedł w stan spoczynku. Działał społecznie w AZS i LOK w Koszalinie.

Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, Złoty

Zmarł 13 stycznia 1996 r. w Koszalinie.

Pochowany na Cmentarzu Komunalnym w Koszalinie (Kwatera G-9, rząd 4, grób 15).

WOJSKA OCHRONY POGRANICZA

ARTYLERIA, WOJSKA PANCERNE I ZMECHANIZOWANE

STRUKTURY RESORTU SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Autor Galerii - Bogusław Wolf